

18. nedjelja kroz godinu A

*Blizu je Gospodin svima koji ga prizivlju,
svima koji ga zazivaju iskreno. (Ps 145,18)*

Prvo čitanje

Izaija 55,1-3

Ovo govori Gospodin: "O svi vi koji ste žedni, dođite na vodu; ako i nemate novaca, dođite. Bez novaca i bez naplate kupite i uživajte vino i mlijeko! Zašto da trošite novac na ono što kruh nije, i nadnicu svoju na ono što ne siti? Mene poslušajte i dobro ćete jesti i sočna ćete uživati jela. Priklonite uho i k meni dođite, poslušajte i duša će vam živjeti. Sklopit ću s vama Savez vječan, Savez milosti Davidu obećanih."

Drugo čitanje

Rimljanima 8,35.37-39

Braćo i sestre! Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač? U svemu tome nadmoćno pobjeđujemo po onome koji nas uzljubi. Uvjeren sam doista: ni smrt ni život, ni anđeli ni vlasti, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, ni dubina ni visina, ni ikoji drugi stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu našem.

Evandjelje

Matej 14,13-21

U ono vrijeme: Kad je Isus čuo za smrt Ivana Krstitelja, povuče se lađom na samotno mjesto, u osamu. Dočuo to narod pa pohrli pješice za njim iz gradova. Kad on iziđe, vidje silan svijet, sažali mu se nad njim te izliječi njegove bolesnike.

Uvečer mu pristupe učenici pa mu reknu: "Pust je ovo kraj i već je kasno. Otpusti dakle svijet: neka odu po selima kupiti hrane." A Isus im reče: "Ne

treba da idu, dajte im vi jesti." Oni mu kažu: "Nemamo ovdje ništa osim pet kruhova i dvije ribe." A on će im: "Donesite mi ih ovamo." I zapovjedi da mnoštvo posjeda po travi.

On uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi i dade kruhove učenicima, a učenici mnoštvu.

I jeli su svi i nasitili se. Od preteklih ulomaka nakupiše dvanaest punih košara. A blagovalo je oko pet tisuća muškaraca, osim žena i djece.

Za razmišljanje

Izveštajem o umnoženju kruha slijedi evanđelist Matej jednu određenu misao: želi naime uputiti na paralelu između uloge Mojsija u Starom i Isusa u Novom zavjetu. Kako je jednoć Mojsije Božjom pomoću proveo narod kroz Crveno more i u pustinji ga manom hranio, tako se sada Isus povlači jednim čamcem u osamu i daje jesti tolikim ljudima koji ga tako daleko slijede. Zašto je Mateju ta paralela tako važna? Bez sumnje, da pokaže kako je Isus onaj koji je izvršitelj novoga i vječnoga saveza s Bogom, te da naglasi, koje nove i nepojmljive konsekvence iz toga slijede. Izvršitelj novoga saveza ne znači precizno držati sve zakone i za svaku samo mišljivu situaciju imati spremno rješenje prema zakonu. Ta zadaća predstavlja mnogo više, prepustiti se svom životu i životu ljudi, brinuti se – uvijek iz ljubavi prema Bogu – za rješenje ljudskih problema i njihov put k spasenju. Bog je uvijek spreman, kao i jednoć u pustinji, utažiti našu egzistencijalnu glad i žeđ, pod dvije pretpostavke: ako smo s jedne strane spremni ići zajedno s njime i slušati ga i ako s druge strane ne bježimo od zadaće biti u ovome svijetu njegovi suradnici kako bi njega činili vidljivim za našu braću i sestre.

Zadaća koju nam Isus postavlja je jasno izrečena: "Dajte im vi jesti!" Mi ne možemo i ne smijemo našu odgovornost za rješenje poteškoća prebaciti na Boga. Mi sami smo pozvani, brinuti se za novi svijet u svakom pogledu, i onda kad spoznajemo, kako su slabašne naše zemaljske mogućnosti ("Imamo samo pet kruhova i dvije ribe"). Gospodin ne ostavlja nikakvu sumnju o pravom redu stvari: Bog sam je središte, od njega proizlazi riječ, dobro, bogatstvo. No ništa od toga neće prispjeti do ljudi ako ne bude suradnika koji Božja dobra dalje pronose i dijele.

U dijelu pisma čitamo, kako svi jedu sve dok se ne najedu i kako k tome preostaju još dvanaest košara kruha. Kakvu nam snagu Bog ovdje dariva, da pronosimo njegovu ljubav i njegovo suosjećanje sve do zadnjega i najmanjega!

"Gospodine, naš Bože, zahvaljujemo ti za stol kruha, na kojem tvoj sin neumorno umnožava kruh života; i zahvaljujemo ti za naše sestre i braću, koji su postavljeni dijeliti ga s nama i za nas." (Iz darovne molitve)